

sanctus. Ad idem deferuit exitus populi Israel de Ægypto per desertum in terram promissionis, qui secundum omnes figuras est exeuntium de tenebris peccatorum per desertum huius vite in terram viuentium nobis omnibus promissam, vt patet per apostolum ad litteram. 1. Cor. 10. vbi loquitur ad litteram de his, quæ contigerunt in deserto, dicens. Omnia in figura contigerunt illis, scripta sunt, autem ad nostram correptionem. Constat autem per paucos eorum terram promissionis intrasse. De quo Orige. super lib. Numerorum ait. Timendum est Christianis, ne eo numero intrent in regnum celorum, quo filii Israel in terrâ pmissionis sunt ingressi. de 62 550. qui exierunt de Ægypto duo terram pmissionis tantummodo intrauerunt. *Accipe & de his, quæ natura producit exempla. Nam in tritura arca ita granum in horreum reponenda sub stipulis, & palea latent, vt penè nihil eorum respectu videantur. Despinis rosa pauca aculei oriuntur multi. Sed & arbor fructus bonos paucos producit, flores plures, folia verò sine numero. Et vniuersaliter ita videtur, vt ea, quæ profunt, perfecta, nobilia pauca, plurima verò imperfecta, inutilia, ignobilia. Vna tantum species rationalium, plurimæ bestialium. Populares deniq; plurimi pauciores nobiles, principes pauci, vnus tantum monarcha, imperator, vel papa. Ita sapienter ambulantes in lege domini pauci. Stultorum verò infinitus est numerus Eccl. 1.*

DOMINICA IN SEXAGESIMA Sermo. I. in ordine. XXI.

De actibus meritorijs, & quæ requirantur.

SEMEN cecidit in terram bonâ, & ortum, fecit fructum centuplum Luc. 8. Nasciturus fructus, semen prærequirit, & terram non quacumq; sed secundâ. Neq; enim sine semine ager fructificat pinguisimus, nec fecundat agrum quæ

libet semen proiectum. **Actus namq;** actiuarum (vt ait. Arist. 2. de anima) sût in patiente prædisposito. Ita & nos cû in dominica proxima vocati sumus ad vineam domini vt fructuosa opera producamus, fructuosa inquam non temporaliter, sed præmi in deficientis meritoria, vt in nobis oportet esse semen. s. à Deo proiectum, quod est gratia, & terram, arbitrium. s. liberum bene dispositum. Nec enim sufficientes sumus ex nobis, aut nostris naturalibus meritorie operari, vt Pelagianus hæresis mentitur, dicente domino per Oseeq; 13. Perditio tua ex te Israel, tantum modo in me auxilium tuum Cui conuenat illud Mat. 19. Saluari, apud hominem est impossibile, apud Deum autem omnia sunt possibilia. Hinc ad Rom. 9. apostolus ait. Regnum Dei non est volentis, neque currentis, sed Dei miserentis. Inconculse ergo, & indubitanter tenemus, ait magister lib. 2. dist. 28. Liberum arbitrium sine gratia præueniente, & adiuuante non sufficere ad salutem, & iustitiam obtinendam. Neq; in gratia sine nobis sufficit ad merendum, dicente magistro dist. 27. lib. 2. Nullum meritum est in homine, quod nõ sit per liberum arbitrium ex parte. De quo etiam Chryl. lib. 1. de compunc. cor. ita ait. Gratia Dei nihil requirit à nobis sed ipsa est, quæ facit quemque perfectum, cur non ex omnibus, cum infunditur in omnes, sunt perfecti? non est enim personarum acceptor Deus. Sed quoniam non solum gratia Dei hoc agit, sequitur, quod & nos, quod in nostris viribus est, expleamus. Idcirco venit quidem ad vnumquemq; gratia Dei sed apud eos, qui dignè expleat ea, quæ in eis sunt, permanent. Ab his verò, qui minus dignè agunt discedit cito. Ad eos autem, qui nec initium faciunt cõuertendi ad dominum, omninò nec veniunt. Ex hoc ducè elici possunt, doctrinæ. Prima. Non debemus gloriari in bonis operibus, vel factis tanquam de nostris, nec ea prædicare vt nostra, sed dicere cum propheta. Non nobis domine non nobis, sed nomini tuo. da gloriam. Secun-